

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของผู้บริหารโรงเรียน และครูชั้นประถมศึกษา 1 ในเขตการศึกษา 2 ในด้านความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู สื่อการเรียน กิจกรรมการเรียน การสอน และการวัดผลและประเมินผล

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างละ 100 คน รวม 200 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา ของจังหวัดในเขตการศึกษา 2 คือ ยะลา สตูล ปัตตานี และนราธิวาส

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบกำหนดคำตอบให้ เลือกแบบเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง แบบมาตราส่วนประมาณค่า และคำถามปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้อ้อมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารโรงเรียน และครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 ในเขตการศึกษา 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของผู้บริหารโรงเรียนเป็นชาย มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีวุฒิทางการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารโรงเรียน 1-5 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ของครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีวุฒิทางการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีประสบการณ์ในการเป็นครู 1-5 ปี

2. ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาที่ 1 มาก่อน 1-3 ปี รองลงมาคือ ไม่เคยสอนชั้นประถมศึกษาที่ 1 เลย และมีครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 อยู่ในโรงเรียนเพียงพอ ครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาที่ 1 มาก่อน 1-3 ปี รองลงมาคือ 4-6 ปี และไม่คงสอนนักเรียนชั้นอื่นนอกจากชั้นประถมศึกษาที่ 1

3. โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่มีชั้นเด็กเล็ก จำนวนห้อง ชั้นเด็กเล็กมากที่สุดคือ 1 ห้อง รองลงมาคือ 2 ห้อง ครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 ส่วนใหญ่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 1 ที่เคยผ่านชั้นเด็กเล็กมาก่อน และมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ 1 ร้อยละ 66.41 เคยผ่านชั้นเด็กเล็กมาก่อน

4. ผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่มาแล้ว จำนวนครั้งที่มากที่สุดที่ได้รับการอบรมคือ 1 ครั้ง มีผู้บริหารโรงเรียนยังไม่ได้รับการอบรมร้อยละ 6 และครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 ยังไม่ได้รับการอบรมร้อยละ 9 และผู้ให้การอบรมส่วนใหญ่คือ วิทยากรเขตหรือจังหวัด

5. โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรร้อยละ 56 ที่ครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 ได้รับการอบรมหลักสูตรใหม่ทุกคน ร้อยละ 41 ได้รับการอบรมบางคนและร้อยละ 3 ไม่ได้รับการอบรมเลย และเป็นโรงเรียนที่ได้รับหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรใหม่ก่อนเปิดเรียนภาคต้นร้อยละ 52 หลังเปิดเรียนภาคต้นร้อยละ 44 และไม่ได้รับเลย ร้อยละ 4 อีกทั้งครูชั้นประถมศึกษาที่ 1 ร้อยละ 98 ที่มีและกำลังใช้แผนการสอน

6. บุคคลที่ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ขอรับคำแนะนำเมื่อเกิดปัญหาใด ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่คือ คณาจารย์ในท้องถิ่น รองลงมาคือเพื่อนครูด้วยกัน ส่วนครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขอรับคำแนะนำจากครูใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียน รองลงมาคือเพื่อนครูด้วยกัน

ตอนที่ 2 ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร

1. ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร

ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจน้อยเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรบางอย่างคือ บัตรงาน สมุดประจำชั้น การได้รับทราบความเคลื่อนไหว การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่จากแหล่งต่าง ๆ น้อย และการมีส่วนร่วมในการเตรียมและปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแผนการสอนให้เหมาะสมได้น้อย

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีความเข้าใจน้อยเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรบางเรื่องคือ การวัดและประเมินผล สมุดประจำชั้น บัตรงาน หลักการและโครงสร้างของหลักสูตร การได้รับทราบความเคลื่อนไหว การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่จากแหล่งต่าง ๆ น้อย และความรู้ความมั่นใจที่ได้จากการอบรมหลักสูตรใหม่ก็น้อย อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือช่วยเหลือ แนะนำ จากครูใหญ่ในสถานต่าง ๆ เกี่ยวกับการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่น้อยด้วย

ปัญหาของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีมากมายกว่าผู้บริหารโรงเรียน

2. การจัดอันดับความสำคัญของหัวข้อ ในการอบรมหลักสูตรใหม่

ผู้บริหารโรงเรียนได้จัดหัวข้อเรื่อง การใช้แผนการสอน และคู่มือต่าง ๆ ในอันดับที่สำคัญที่สุด ส่วนครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้จัดหัวข้อเรื่อง การบริหาร บริการ การนิเทศ และติดตามผลหลักสูตรใหม่สำคัญที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรใหม่

ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่มีเวลาน้อยสำหรับการนิเทศ และติดตามผลหลักสูตรใหม่ การได้รับความช่วยเหลือแนะนำต่าง ๆ จากศึกษานิเทศก์ นักวิชาการต่าง ๆ ในเรื่องหลักสูตรใหม่น้อย ปัญหาสำคัญคือ สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมประเพณีตลอดจนภาษาถิ่นหรือภาษาพื้นบ้านในท้องถิ่นเป็นปัญหาค่อนข้างมากในการเรียนการสอน นอกจากนี้ผู้บริหารบางส่วนไม่สามารถอธิบายให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจสภาพการเรียนการสอนของหลักสูตรใหม่ได้ การประสานงานเกี่ยวกับการสอนกับเพื่อนครูในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันหรือโรงเรียนอื่นก็ทำได้น้อย และยังได้รับความร่วมมือจากคณะครู นักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อหลักสูตรใหม่น้อยด้วย

ส่วนครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาหลายด้านที่สำคัญคือ มีปัญหาเกี่ยวกับการทำแผนการสอน บันทึกการสอน แผนการสอนมีมากเกินไป แผนการสอนบางแผนไม่สอดคล้องกับท้องถิ่น การจัดหาหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดต่าง ๆ การเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน การลคมบทบาทของตนเองในการพูดหรือบรรยายให้น้อยลง การสอนให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอด และหลักการในแต่ละหน่วย การคัดแปลงบทเรียนใหม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาในชีวิตประจำวันของนักเรียน ความสามารถในการสอนและฝึกทักษะทางด้านพลศึกษา คณิตและนาฏศิลป์ เกษตรกรรมเบื้องต้น งานช่างงานประดิษฐ์ สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมประเพณี และภาษาพื้นบ้านของท้องถิ่นเป็นปัญหาค่อนข้างมากในการเรียนการสอน อีกทั้งครูใหญ่มีเวลาให้คำแนะนำ นิเทศก์ และติดตามผลของหลักสูตรได้น้อย นอกจากนี้ ก่อนการใช้หลักสูตรใหม่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เอาใจใส่และติดตามความเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรและการสอนอยู่ในเกณฑ์น้อยด้วย

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูในเรื่องทั่ว ๆ ไป

ปัญหาที่ผู้บริหารโรงเรียนเกือบร้อยละ 50 พบในการจัดครูเข้าสอน ชั้นประถมศึกษา 1 ตามแนวหลักสูตรใหม่คือ ครูไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนดีพอ จากการอบรมที่ได้รับบางโรงเรียนมีชั้นประถมศึกษา 1 หลายห้อง ครูก็ได้รับการอบรมไม่ครบทุกคน มีครูในโรงเรียนไม่ครบชั้นครูคนเดียวต้องสอนมากกว่า 1 ห้อง ครูบางคนในโรงเรียนไม่ยอมสอนชั้นประถมศึกษา 1 เพราะเห็นว่าสอนยาก งานหนัก และต้องรับผิดชอบมาก เมื่อครูชั้นประถมศึกษา 1 ย้าย ลา กิจ ลาป่วย หรือไปราชการในบางวัน บางเวลา ก็หาครูที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่สอนแทนไม่ได้ และปัญหาความไม่เพียงพอและลาซาของสื่อการเรียนทำให้ครูไม่ยอมสอน นอกจากนี้ในปีการศึกษาต่อไปผู้บริหารโรงเรียนร้อยละ 37 คิดว่าจะพบปัญหาในการจัดครูเข้าสอนชั้นประถมศึกษา 1 และร้อยละ 53 ในชั้นประถมศึกษา 2

เหตุผลที่ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนคิดว่าในปีการศึกษาต่อไปจะมีปัญหาการจัดครูสอนชั้นประถมศึกษา 1 และชั้นประถมศึกษา 2 ซึ่งทั้ง 2 ชั้นนี้มีเหตุผลที่คล้ายกันคือ

เหตุผลส่วนใหญ่มาจาก มีครูในโรงเรียนไม่ครบชั้นเรียน บางโรงเรียนจำนวนนักเรียนเพิ่มแต่ครูและห้องเรียนเท่าเดิม ครูขอย้ายไปโรงเรียนอื่น ซึ่งในจำนวนที่ขอย้ายมีครูชั้นประถมศึกษา 1 ด้วย ครูในโรงเรียนไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรเท่าที่ควร เพราะไม่ได้รับการอบรมทุกคนจึงไม่มีความรู้และความมั่นใจในการสอน และครูหลายคนเห็นว่าการสอนชั้นประถมศึกษา 1 หลักสูตรใหม่ เป็นงานหนักในทุกด้าน อีกทั้งยังเกรงว่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับสื่อการเรียน เช่นที่ผ่านมา ทำให้ไม่ยอมสอนสำหรับชั้นประถมศึกษา 1 เหตุผลที่แตกต่างออกมาก็คือ กลัวว่าการอบรมหลักสูตรจะไม่ทันก่อนเปิดภาคเรียนและครูชั้นประถมศึกษา 2 จะได้รับการอบรมไม่ครบทุกคนด้วย

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่ไม่เคยฝึกสอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมปีที่ 2 โดยมีผู้ไม่เคยมาก่อน และไม่เคยอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับวิธีสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำหรับครูที่เคยอบรมส่วนใหญ่จะเคยอบรมเพียง 1 ครั้งเท่านั้น

ตอนที่ 4 สื่อการเรียน

ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาทางด้านสื่อการเรียนเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาทางด้านโรงเรียนอันได้แก่ ความรุ่มทางทรัพยากร งบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ที่นำมาสร้างสื่อการเรียน และความสามารถจัดหาสื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ จากชุมชนและท้องถิ่นมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอนมีน้อย ซึ่งทำให้ผู้บริหารโรงเรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเตรียมและจัดหาสื่อการเรียนค่อนข้างมาก สื่อการเรียนที่มีในโรงเรียนก็ไม่ค่อยจะเหมาะสมกับท้องถิ่น การจัดหาหนังสืออ่านประกอบ วารสาร หนังสือพิมพ์ เพื่อส่งเสริมความรู้ ความบันเทิง แก่ครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่ก็สามารถทำได้น้อย ปริมาณวัสดุอุปกรณ์ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีไม่พอที่จะใช้ประกอบการสอน ความสามารถของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการสร้างแบบฝึกหัด หนังสืออ่านประกอบเพิ่มเติม บัตรงานต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนการสอนหลักสูตรใหม่มีน้อย

ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาทางด้านสื่อการเรียนมากมายหลายด้าน เช่น โรงเรียนมีงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ ที่สามารถสร้างสื่อการเรียนน้อยมาก การนำวัสดุเศษวัสดุต่าง ๆ จากชุมชนมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอนมีน้อย ความสามารถของโรงเรียนในการจัดหาสื่อการเรียนต่าง ๆ ที่ครูต้องการตามบทเรียนมีน้อย ทำให้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการจัดสื่อการเรียนค่อนข้างมาก ความสามารถของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดเตรียมสื่อการเรียนที่แผนการสอนกำหนดได้น้อย กอนนำสื่อการเรียนไปใช้ก็ไม่ไต่ผลลงหรือฝึกการใช้เท่าที่ควร ซึ่งครูส่วนใหญ่มีทักษะในการใช้สื่อการเรียนน้อย

สื่อการเรียนที่ใช้นั้นก็ไม่ค่อยจะเหมาะสมกับท้องถิ่น สื่อการเรียนที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้นั้นมากที่สุดคือ คู่มือครู รองลงมาคือ แผนการสอน หนังสือเรียน ที่ใช้น้อยคือ หนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือการ์ตูน นิตาน ที่ใช้น้อยมากคือ เครื่องเล่นจานเสียงและเทปบันทึกเสียง ครูบางส่วนยังใช้สื่อการเรียนประเภทรูปภาพ ของจริงประกอบการสอนน้อย การเตรียมสื่อการเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ศึกษาค้นเองก็มีน้อย สื่อการเรียนที่มีอยู่ไม่พอกับจำนวนนักเรียน มีครูบางส่วนที่ยังไม่คอย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดหา และเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ เท่าที่ควร

สำหรับการได้รับสื่อการเรียนจากทางราชการนั้น ส่วนใหญ่ได้รับล่าช้า และไม่เพียงพอ และมีบางโรงเรียนที่ไม่ได้รับสื่อการเรียนมางประเภท จำนวนโรงเรียน ที่ได้รับล่าช้าและไม่พอมีจำนวนมาก สื่อการเรียนที่ได้รับหลังเกิดเรียนภาคต้นมากที่สุด คือ หนังสืออ่านประกอบ รองลงมาคือ เอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล สื่อการเรียนที่ไม่ได้รับมากที่สุด คือ บัตรงาน รองลงมาคือ แบบฝึกหัด ส่วนสื่อการเรียน ที่ได้รับแล้วแต่ไม่พอกับจำนวนครูและนักเรียนมากที่สุดคือ หนังสือเรียน รองลงมาคือ ภาพชุดประกอบการเรียนการสอนและหนังสืออ่านประกอบ

ตอนที่ 5 กิจกรรมการเรียนการสอน

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรใหม่ ครั้งนี้ กิจกรรมที่เสนอแนะในแผนการสอนส่วนใหญ่ยังไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาพห้องเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ใค่น้อย ผู้บริหาร ไม่ค่อยได้ช่วยคิดและเสนอแนะกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มเติมจากกิจกรรมที่เสนอแนะในแผน การสอนเพื่อให้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำไปใช้ โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีส่วนร่วมและรับผิดชอบกิจกรรมนอกห้องเรียนก็มีน้อย และกิจกรรมเสริม

เพื่อให้ให้นักเรียนในโรงเรียนเรียนภาษาไทยได้ดี เพื่อแก้ปัญหาการใช้ภาษาถิ่นในห้องเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่ ผู้บริหารโรงเรียนจัดไค้่น้อย นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนไม่สามารถให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่าที่ควร

ปัญหาของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตรใหม่ คือ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดว่ากิจกรรมที่เสนอแนะในแผนการสอนส่วนใหญ่ยังไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น สภาพห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ไค้่น้อย กิจกรรมที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นำมาใช้ไค้่น้อยคือ การอภิปราย การค้นคว้า รายงาน การทำสถานการณ์จำลองบทบาทสมมติ การแสดงท่าทาง และเชิคหุ่นกระบอก หุ่นนิ้วมือ นอกจากนี้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้คิดเพิ่มเติมและนำเอากิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจกรรมเสนอแนะในแผนการสอนมาใช้ในห้องเรียนเท่าที่ควร

ตอนที่ 6 การวัดและประเมินผลการเรียน

ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียน เป็นปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ เพราะเมื่อนำวิธีการประเมินผลมาใช้จริง ผู้บริหารโรงเรียนพบว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของตนมีปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลปลายภาคเรียนแล้วสรุปให้ผู้ปกครองทราบ การกรอกคะแนนต่าง ๆ ลงในสมุดประจำชั้น และความถูกต้องในการเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ในสมุดประจำชั้น นักเรียนมีเวลาเรียนไม่ครบร้อยละ 80 การสร้างข้อสอบชนิดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวัดผลการประชาสัมพันธ์และชี้แจงให้ครูในโรงเรียน นักเรียนและผู้ปกครองให้เข้าใจเรื่องการวัดและประเมินผลของหลักสูตรใหม่ และปัญหาโรงเรียนได้รับการตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาเป็นระยะ ๆ ด้วยขอทดสอบมาตรฐานจากทางจังหวัดไค้่น้อยมาก

ปัญหาของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเรื่องนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องวิธีประเมินผลการเรียนจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ และเมื่อนำไปปฏิบัติจริงก็มีปัญหาเรื่อง การตรวจสอบความรู้ พื้นฐานของนักเรียน การวิเคราะห์พิจารณาว่านักเรียนมีความรู้ ความสามารถ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น การประเมินผลปลายภาคเรียน การวัดผลวิชาภาษาไทย และการกรอกคะแนนในสมุดประจำชั้น ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนก็คือ นักเรียนส่วนใหญ่มีเวลาเรียนไม่ครบร้อยละ 80 และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บางส่วนมีปัญหาที่นักเรียนมีข้อบกพร่องในจุดประสงค์ต่าง ๆ จนต้องสอนซ่อมเสริม ปัญหาที่เกี่ยวกับโรงเรียนคือ การสร้างแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวัดผล ความสามารถในการประชาสัมพันธ์ให้ครูในโรงเรียน นักเรียน และผู้ปกครอง เข้าใจแนว การวัดและประเมินผลของหลักสูตรใหม่มีน้อย และการตรวจสอบมาตรฐานการศึกษา ของโรงเรียนเป็นระยะ ๆ ด้วยข้อทดสอบมาตรฐานจากทางจังหวัดมีน้อยมาก

ตอนที่ 7 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แสดงความคิดเห็นปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ในด้านต่าง ๆ เพิ่มเติม ซึ่งข้อมูลที่ได้ส่วนใหญ่คือ ปัญหาจากการใช้หลักสูตร เหมือนกับปัญหาที่กล่าวมาในตอนต้น ๆ ที่น่าสนใจก็คือ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

1. การอบรมการใช้หลักสูตรใหม่ เป็นเรื่องที่ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กล่าวถึงมากที่สุดแบบสอบถามตอนที่ 7 นี้ ส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นว่า การอบรมกระทำกันอย่างรวบรัดภายในเวลาสั้น ๆ ได้แต่ความรู้ความเข้าใจที่เป็นหลักการเท่านั้น ส่วนรายละเอียดในการปฏิบัติจริงนั้นยังสับสนอยู่มาก เช่น วิธีจัดกิจกรรม วิธีการวัดและประเมินผล การสอนในกลุ่มวิชาต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามพูดรวม ๆ ว่า ยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร แม้จะอบรมมาแล้วก็ยังไม่

ความมั่นใจว่าจะสอนได้ตามที่หลักสูตรกำหนด ครอบบรมไม่ทั่วถึงและไม่ได้ครอบบรม ข้อเสนอแนะก็คือ ควรให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้ครอบบรมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ควรเพิ่มเวลาในการครอบบรมให้มากขึ้น และเรียกร้องให้มีการครอบบรมหรือสัมมนาเพิ่มเติมอีก ไม่ว่าจะเป็นการครอบบรมระยะสั้นหรือ ครอบบรมระยะยาวหรือครอบบรมเฉพาะเรื่องใด เรื่องหนึ่งของหลักสูตร นอกจากนี้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องการให้วิทยากร ศึกษาวิเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่จากที่ต่าง ๆ ไปให้คำแนะนำ ติดตามผล ตรวจสอบเยี่ยม และช่วยตอบปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 บางคนเสนอว่าควรจะให้มีการสาธิตการสอนวิธีต่าง ๆ ให้ดู แล้วทดลองปฏิบัติด้วย และควรจะสอนเพลงต่าง ๆ ที่มีในแผนการสอนแก่ครู

2. สื่อการเรียน เป็นปัญหาหนักเช่นเดียวกับในข้อ 1 อันเนื่องจากความล้าช้า และไม่เพียงพอของสื่อการเรียนที่ควรจะได้รับแจก และเมื่อต้องสอนโดยไม่มีสื่อการเรียนหรือไม่ครบก็เป็นที่เกิดครอหนักมาก และโรงเรียนก็แก้ปัญหาไม่ได้ ปัญหาการสอนการจัดกิจกรรม การทำแบบฝึกหัด การสอนให้ครบและทันกับหลักสูตรกำหนด การวัดผลก็ตามมาเป็นลูกโซ่ ข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก็คือทางราชการควรส่งสื่อการเรียนทุกประเภทรวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่จะแจกให้แก่โรงเรียนให้ครบและถึงโรงเรียนล่วงหน้าคือ ก่อนเปิดภาคเรียนภาคต้น มิฉะนั้นก็ควรให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อโรงเรียนอาจจะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้โดยการให้ครูปกครองช่วยซื้อหรือใช้งบประมาณโรงเรียนบางส่วนซื้อมาใช้ก่อนหรือหาวิธีจัดหางบประมาณมาซื้อให้ได้ เป็นต้น นอกจากนี้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่า สื่อการเรียนประเภทที่เป็นอุปกรณ์ในการสอน ควรจะเป็นอุปกรณ์สำเร็จรูปแจกให้ครบทุกชั้นหรือมีตัวอย่างให้ แล้วครูนำไปทำหรืออาจจะมีอุปกรณ์ที่เป็นกองกลางให้ืมไปใช้ ที่สำคัญทั้งครูและผู้บริหารต้องทราบถึงงบประมาณด้านนี้ เพื่อนำไปจัดหาหรือจัดซื้อและจัดทำ ครูจะได้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวมาทำธุรชาติทักะการทำอุปกรณ์ ครูไม่มีเวลาในการทำ และไม่มีเวลาพักผ่อน เป็นต้น

3. การใช้หลักสูตร มีครูและผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนแสดงความคิดเห็นว่า หลักสูตรทำให้การเรียนการสอนมีผลดีขึ้น ทั้งในการสอนของครูและการเรียนของนักเรียน แต่มีบางส่วนแสดงความคิดเห็นและมีปัญหาในเรื่อง การปรับตัวในการสอนแบบใหม่ไม่ทัน แผนการสอน กิจกรรมมีมากเกินไป สอนไม่ทัน ไม่ครบตามแผนการสอนกำหนด เพราะมีปัญหาหลายด้าน เช่นครูยังไม่เข้าใจหลักสูตรดีพอ การจัดกิจกรรมนักเรียนมีปัญหาจากการสื่อความเข้าใจกับนักเรียนไม่เข้าใจ โดยเฉพาะเด็กที่พูดภาษาพื้นบ้าน และไม่เข้าใจภาษาไทยเลย เมื่อครูพูดอธิบายหรือจะให้ทำกิจกรรมก็ทำไม่ได้ แม้แค่จะเล่านิทานที่เด็กชอบ ก็ไม่สามารถจะทำได้ เพราะเด็กฟังไม่รู้เรื่อง ยิ่งสื่อการเรียนไม่มีก็ยังเป็นปัญหา การสอนจึงยังคง เน้นการสอนภาษาไทยให้ไต่ก่อน ทักษะอื่น ๆ จึงไม่ได้เป็นไปตามที่หลักสูตรต้องการ นอกจากนี้ครูยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสอนได้ แผนการสอนบางอันไม่เหมาะกับท้องถิ่น การสอนหลักสูตรใหม่เป็นงานที่หนัก เหนื่อย และต้องรับผิดชอบมากกว่าเดิมมาก ทำให้ครูไม่มีเวลาพักผ่อนหรือเตรียมการสอน หรือศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ให้เข้าใจ ขอเสนอแนะในข้อนี้คือ ขอเสนอที่ให้มีการอบรมครูในข้อ 1 และการให้ครูช่วยรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ซึ่งควรจะเป็นครูที่ทักษะทางด้าน พลศึกษา หรือดนตรี นาฏศิลป์ หรือศิลปะ หรือให้ครูได้พักผ่อนมีเวลามากขึ้น อีกทั้งควรมีหนังสือที่แนะนำการจัดกิจกรรมโดยเฉพาะให้ครูได้เลือกกิจกรรมมาใช้

4. การวัดผล ในเรื่องนี้มีส่วนที่ข้อมูลเป็นการเล่าปัญหาที่เกิดจากการวัดผลมากกว่าขอเสนอแนะ ซึ่งครูและผู้บริหารส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจวิธีวัดผล ตลอดจนวิธีใช้เอกสารในการวัดผล เมื่อเกิดปัญหาขึ้นก็ไม่สามารถให้คำแนะนำแก่กันได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอันเนื่องมาจากความล่าช้า ของเอกสารและสมุดประจำชั้น บางโรงเรียนผ่านการวัดผลไป 3-4 ครั้ง หรือผ่านภาคเรียนที่ 1 ไปแล้ว จึงได้เอกสารและสมุดประจำชั้น ทำให้เกิดปัญหาหลายอย่าง ขอเสนอแนะก็คือ ในปีต่อไปจะไม่เกิดความล่าช้าของเอกสาร

การวัดผลและสรุปประจำชั้น, ควรแนะนำให้ครูได้เข้าใจวิธีวัดผลก่อนเปิดภาคเรียน หรือในคู่มือครูควรมีการแนะนำเรื่องการวัดผลด้วย นอกจากนี้ครูบางคนแนะนำว่าควร จะมีการวัดผลภาคเรียนละ 2 ครั้ง และมีข้อสอบที่เป็นข้อสอบรวมของอำเภอ จังหวัด หรือการวัดมาตรฐานการศึกษา มาทดสอบอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง สำหรับผู้ บริหารโรงเรียนก็ควรจะมี ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อที่จะให้คำปรึกษา และแนะนำ แก่ครูได้เป็นอย่างดี อีกทั้งควรจะได้มีการกำหนดให้รัดกุมว่า แต่ละภาคเรียนควร จะ วัดผลนักเรียนในจุดประสงค์ข้อใดบ้าง เพื่อให้มีแนวทางเดียวกัน

5. เกี่ยวกับตัวครู ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาหลายประการเกี่ยวกับการ จัดให้สอนหลักสูตรใหม่ทั้งในด้านความสนใจ และความสามารถ มีปัญหาเกี่ยวกับการ หาคนสอนไม่ได้ ไม่อยากสอนสอนแล้วไม่ได้ผลตามที่ควร ครูที่สอนช้อย่าย ลากิจ ลาป่วย หาคนแทนไม่ได้ และครูต้องเหนื่อยมากกว่าครูที่สอนหลักสูตรเก่า ฯลฯ ข้อเสนอแนะคือ ควรเพิ่มขวัญและกำลังใจให้แก่ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความพยายามและ เหน็ดเหนื่อยจากการสอนโดยให้ความดีความชอบเป็นพิเศษ หรือให้รางวัลตามสมควร สำหรับบุคคลสมบัติของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น พอรวบรวมได้ดังนี้คือ เคยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาก่อน สมรรถภาพที่จะสอน อีกและสนใจเด็กเป็นพิเศษมีความสามารถหลาย ๆ ด้าน มีสุขภาพดี และเป็นคนในท้องถิ่นใน 2 ประการหลังเพื่อลดปัญหาการช้อย่าย และลาป่วย ของครูนั่นเอง

6. เรื่องทั่วไป หมายถึงเรื่องที่ไม่รวมอยู่ในข้อ 1-5 ข้างต้นเกี่ยวกับ นักเรียน มีข้อเสนอว่าควรจะได้ผ่านชั้นเด็กเล็กมาก่อน แต่บางโรงเรียนหรือบาง จังหวัดมองข้ามชั้นเด็กเล็กไป และไม่สนับสนุนเท่าที่ควร เมื่อเข้ามาเรียนชั้นประถม ปีที่ 1 ทำให้เกิดปัญหา เพราะส่วนใหญ่เด็กนักเรียนในเขตการศึกษา 2 เป็นนักเรียนที่ พูดภาษาไทยไม่ได้เลย ไม่เคยได้เคยติดกับการสอนภาษาไทยของครูมาก่อน จึงเป็น

การเพิ่มภาระให้แก่มาก เกี่ยวกับการศึกษาในชนบท ถูกทอดทิ้งและขาดความเอาใจใส่ จากทางราชการ ปัญหาต่าง ๆ ถูกปล่อยไว้ให้ครูเป็นผู้แก้ไขกันเอง และเป็นปัญหาที่ใหญ่ มาจากจุดบกพร่องหลายแห่ง ขอเสนอแนะคือ ควรจะเพิ่มงบประมาณให้กับการจัดการ ศึกษามากขึ้น และเมื่อมีหลักสูตรใหม่มาเกี่ยวข้องก็ควรจะมีอะไรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยก็คือ อุปกรณ์ หรือครูให้ครบชั้นเรียน เพราะมีโรงเรียนหลายโรงที่มีครูที่พบปัญหาจนไม่มี กำลังในการทำงาน ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของเด็กและของชาติมาก

อภิปรายผล

1. เมื่อพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ในการใช้หลักสูตรใหม่แล้ว จะพบว่าครูชั้น ประถมปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีปัญหาในค่านต่าง ๆ ทั้ง 5 ค่านมากกว่าผู้บริหารโรงเรียน กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนไม่ค่อยจะมีปัญหาในค่านความเข้าใจหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร แต่ครู ชั้นประถมปีที่ 1 มีปัญหาค่านความเข้าใจหลักสูตรและวัสดุหลักสูตรสูงมาก และยังมีปัญหา อีก 4 ค่านที่สูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนด้วยคือ ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ปัญหาสื่อการเรียน ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาการวัดและประเมินผล ซึ่งเมื่อคุ มบทบาทในการใช้หลักสูตรในหลาย ๆ ด้านแล้ว ครูเป็นผู้มีบทบาทมากกว่าผู้บริหาร โรงเรียน โอกาสของการเกิดปัญหามากย่อมอยู่ที่ผู้ใ้หมากนั่นเอง

2. โรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร เมื่อพิจารณาถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยในการใช้หลักสูตรแล้ว ยังไม่พร้อมในบางส่วนเช่น ส่วนใหญ่ยังเป็น โรงเรียนที่มีครูไม่ครบชั้นเรียน มีปัญหาทางค่านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี และศาสนา ของท้องถิ่นที่ยังแก้ไขไม่ได้ เป็นต้น โรงเรียนร้อยละ 41 ที่ครูชั้นประถมปีที่ 1 ได้รับความอบรมหลักสูตรไม่ครบทุกคน และร้อยละ 3 ไม่ได้รับการอบรมเลย โรงเรียน ที่ได้รับหลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรใหม่ก่อนเปิดเรียนภาคต้นมีเพียงร้อยละ 52 การใช้ หลักสูตรและคู่มือการใช้หลักสูตรในการปูพื้นฐานอันสำคัญก็มีน้อยไปด้วย สำหรับผู้บริหาร

โรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน เมื่อพิจารณาถึงอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ แล้วไม่พบสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร สำหรับนักเรียนส่วนใหญ่ ก็มีความพร้อมที่เคยผ่านชั้นเด็กเล็กมาก่อน

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและวัสดุหลักสูตร จากผลการวิจัยจะเห็นว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีปัญหาในค่านความเข้าใจนี้น้อยกว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนเข้าใจหลักสูตรในเรื่องต่าง ๆ ในส่วนที่สำคัญของหลักสูตร ได้มากกว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สิ่งที่ยังผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบเหมือนกันก็คือ การไม่ได้รับทราบความเคลื่อนไหว การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่เท่าที่ควร ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากเป็นโรงเรียนในชนบท ซึ่งมีปัญหาในด้านการสื่อสารอยู่แล้ว และไกลจากกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นแหล่งกระจายข่าวและมีความเคลื่อนไหวทางการศึกษามากกว่าเขตการศึกษาอื่น ๆ จากการอบรมหลักสูตรใหม่ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่มีความเข้าใจเท่าที่ควร ทำให้ขาดความสนใจ และความรู้อย่างแท้จริงในการนำไปใช้ ซึ่งเป็นจุดสำคัญของการเริ่มต้นในการใช้หลักสูตรใหม่ของครู แต่ก็ยังมีที่พึ่งในโรงเรียนก็คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่พอจะช่วยเหลือให้คำแนะนำได้เมื่อเกิดปัญหา ซึ่งเมื่อถึงเวลาจริงแล้ว ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลับได้รับความร่วมมือ แนะนำ ช่วยเหลือจากครูใหญ่เท่าที่ต่องการ ทั้ง ๆ ที่ครูใหญ่เองให้ข้อมูลว่า มีความสามารถ ในการนิเทศ ให้คำแนะนำ และสนับสนุนให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ แนะนำค่อนข้างมากแล้ว ปัญหาของผู้รับก็คือครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และผู้ให้ก็คือครูใหญ่ไม่ตรงกัน การช่วยเหลือ แนะนำ ย่อมจะไม่ไคมลที่ดี สาเหตุก็คือ ผู้บริหารมีเวลาสำหรับการนิเทศ ช่วยเหลือ แนะนำ แก่ครูน้อย และเมื่อถูกจากขอเสนอแนะของทั้ง 2 ฝ่าย ต่างก็แสดงความคิดเห็นว่า ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่เข้าใจหลักสูตร เพราะการอบรมกระทำอย่างกระตั้นหันใช้เวลาอบรมระยะสั้น และยังมีครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนได้รับการอบรมไม่ครบทุกคน จากการวิจัยพบว่าถึงร้อยละ 41 ของโรงเรียนที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้รับการอบรม

เพียงบางคน และร้อยละ 3 ของโรงเรียนที่ครูไม่ได้ผ่านการอบรมมาเลย ซึ่งเป็นสาเหตุ
 อื่นหนึ่งที่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่เข้าใจหลักสูตร เพราะผู้ที่ไม่ได้อบรมก็ต้องรับการถ่ายทอด
 จากผู้ที่รับการอบรมซึ่งจะมั่นใจไม่ได้ว่า สามารถถ่ายทอดได้ดี สำหรับการอบรมนั้นครู
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และผู้บริหารโรงเรียนต่างให้ความสนใจและเห็นความสำคัญในหัวข้อ
 การอบรมต่างกัน กล่าวคือ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องการให้เน้นเรื่อง การบริหาร บริการ
 การนิเทศ ส่วนผู้บริหารโรงเรียนต้องการให้เน้นเรื่อง การใช้แผนการสอน และคู่มือ
 ต่าง ๆ ทำให้เกิดความคิดว่า ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องการให้วิทยากรเน้นเรื่องนี้แก่
 ผู้บริหารโรงเรียนเพื่อจะได้ช่วยครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ หรือต้องการทราบเพื่อจะขอ
 ความช่วยเหลืออะไรได้บ้างควยวิธีใด ส่วนผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า การใช้คู่มือครูและ
 แผนการสอนต่าง ๆ คงจะเป็นประโยชน์แก่ครูได้มากที่สุด

4. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ผู้บริหารโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในเรื่อง
 การได้รับความร่วมมือ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประสานงานกับครูในกลุ่มเดียวกัน
 และการจัดครูสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งปัญหาการจัดครูเข้าสอนนี้เป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลา
 ละเอียดยรอบคอบและเหมาะสมอย่างมาก เพราะมีปัญหาอันเนื่องมาจากข้อ 3 ซึ่งเป็น
 ปัญหาใหญ่ คือครูไม่เข้าใจหลักสูตรและมีปัญหาอื่นอีกคือ ครูไม่ยอมสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 ครูไม่ครบชั้น การหาครูเข้าสอนแทนเมื่อครูลา หรือย้าย ซึ่งวิธีแก้ปัญหาคือ
 การรวมห้องเรียนที่ขาดครูไปรวมกับห้องที่มีครู ยิ่งหากเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ครูที่สอนมาก
 ขึ้น แม้จะเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ดีนักแต่ก็ไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่นเลย สำหรับครูชั้น
 ประถมปีที่ 1 มีปัญหาเกี่ยวกับการสอนเป็นส่วนใหญ่ ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมให้กับ
 นักเรียนไปจนถึง การสอนไม่ทันตามหลักสูตร แม้ว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะทราบล่วงหน้า
 ว่าจะได้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรใหม่และส่วนใหญ่เคยสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาก่อน
 ก็ตาม แต่ความเคยชินกับการสอนแบบเก่า ย่อมมีปัญหาในการปรับตัวและปรับการสอน
 ของตนให้เป็นแบบใหม่ควย

5. สื่อการเรียน ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทางประสบปัญหาในค่านสื่อการเรียน เพราะความลาซาและไม่พอเพียงของสื่อการเรียนที่ทางราชการจะแจกให้ โดยเฉพาะความลาซา บางโรงเรียนลาซามากจนใกล้จะหมดภาคต้นจึงได้รับยอมสร้างควมกังวลให้ครูมาก ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะมีปัญหามากกว่าผู้บริหาร เพราะจะต้องใช้สื่อการเรียนประกอบการสอน ในช่วงที่สื่อการเรียนยังไม่ถึงนั้น ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะต้องมมีปัญหาที่สุด และเมื่อมาแล้วไม่พอกับจำนวนที่ต้องใช้ก็กลายเป็นปัญหาที่ไม่จบตลอดปีการศึกษา ในค่านของโรงเรียนความพรอมทางค่านวัสดุ ครุภัณฑ์ และอื่น ๆ ที่จะเอื้ออำนวยให้สามารถหาสื่อการเรียนก็มีน้อยมาก โดยเฉพาะงบประมาณ หากครูจะทำหรือใช้ก็หมายถึง ต้องเสียค่าใช้จ่ายเองค่อนข้างมาก ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนไม่ทราบในเรื่องนี้สักเงินสัก เพราะเป็นเงินส่วนตัวของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เอง สื่อการเรียนหรือสิ่งที่จะนำมาประกอบเป็นสื่อการเรียนบางอย่างก็หาซื้อไม่ได้ในท้องตลาด และท้องถิ่นความสามารถส่วนตัวในการผลิตสื่อการเรียนก็มีน้อย ทำให้มองไม่เห็นเค้าเลยว่าจะมีสื่อการเรียนมาใช้ได้อย่างไร

6. กิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนเกิดจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้ออำนวยในการจัดกิจกรรมเช่น การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสภาพห้องเรียน และโรงเรียนคับแคบนักเรียนมีมากไม่สามารถจะจัดกิจกรรมได้ และไม่สามารถจะให้คำแนะนำค่านกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ครูได้เลย หน้าที่ทั้งหมดจึงตกอยู่กับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะนำไปปฏิบัติ การจัดกิจกรรมของครูส่วนใหญ่จะเน้นไปในค่าน การร้องเพลง คนตรี การเล่านิทาน การสนทนา การเล่าเรื่อง และการแข่งขัน เล่นเกมต่าง ๆ แต่การอภิปราย การค้นคว้า รายงาน การทำสถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติการแสดงท่าทาง การเชิดหุ่นกระบอกนิ้วมือ มีน้อยแล้ว จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการคนที่คิดเห็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น จะประสบผลสำเร็จได้อย่างไร

7. การวัดและประเมินผลการเรียน อันเป็นขั้นตอนสำคัญตอนหนึ่งในการใช้หลักสูตร ทั้งผู้บริหารโรงเรียนและครูต่างก็ยังไม่ค่อยเข้าใจวิธีการประเมินผลที่ถูกต้อง ความล้าชลาของเอกสารที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ทำให้ครูเป็นจำนวนมากต้องย้อนกลับมาตรวจพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้สอนไปแล้ว ที่ทำได้ก็นึกแล้วตรวจเช็คเอาเอง ตามความคิดที่นึกได้ แทนที่ในการวัดผลจึงไม่มีความสำคัญ มาตรฐานการศึกษาก็ไม่มี ประโยชน์แต่อย่างใด การกรอกสมุดประจำชั้นอย่างถูกต้องนั้นครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหา มาก เพราะเป็นวิธีการอย่างใหม่ไม่เคยใช้มาก่อนในหลักสูตรเก่า และนักเรียนชนบท ก็ยังขาดเรียนบ่อย ๆ ทำให้มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 ตามเกณฑ์ของหลักสูตรใหม่ ด้วย การวัดและประเมินผลจึงเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับครูและผู้บริหารโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดอบรมหลักสูตร ควรจัดการอบรมหรือสัมมนาครู เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ในค่านต่าง ๆ โดยเฉพาะความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การจัด กิจกรรม การวัดและประเมินผล เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เพิ่มขึ้น ซึ่งควร จะเป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อประโยชน์ในการนำเอาไปใช้ หรือการสัมมนาเพื่อหา สาเหตุและข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ต่อครู สำหรับการอบรมหลักสูตรก่อนการใช้ในแต่ละ ปีการศึกษา ควรจะจัดก่อนเปิดภาคเรียนนานพอสมควร เพื่อให้ครูมีเวลาที่จะกลับไป ศึกษา และเตรียมตัวและส่วนประกอบอื่น ๆ ให้พร้อม ครูที่เข้าร่วมการอบรม นอกจาก เป็นครูที่จะสอนแล้ว ควรมีครูอื่นในโรงเรียนเดียวกันอย่างน้อย 1 คน มาสังเกตการณ์ เพื่อให้มีความรู้พอที่จะเป็นประโยชน์ และแก้ปัญหาการหาคนสอนแทนเวลาครูป่วย และ ย้ายไม่ได้ด้วย

2. การแจกวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ควรจะมีให้ครบ และพอเพียงที่จะใช้ในแต่ละโรงเรียน และให้ถึงโรงเรียนก่อนเปิดเรียนภาคต้น และควรมีสื่อการเรียนที่พิมพ์จำหน่าย เพื่อให้โรงเรียนที่เกิดปัญหาไม่ได้รับหรือได้สื่อการเรียนไม่ครบ จะได้อาศัยกัน สำหรับสื่อการเรียนที่แจกไม่ทันหรือไม่พอแจก ควรจะแจ้งให้โรงเรียนทราบด้วย เพื่อโรงเรียนจะได้ทราบ และหาทางแก้ไขต่อไป ไม่ควรจะให้ครูคอยโดยไม่มีการแจ้งไป

3. ศึกษาวิเคราะห์เขต/จังหวัด หมวดยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดและอำเภอ ควรมีส่วนช่วยในการให้คำแนะนำแก่ครูในสถานต่าง ๆ โดยการไปให้การนิเทศแก่ครูที่โรงเรียนอย่างใกล้ชิดและอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งจะเป็นผลดีทั้งในด้านการขวัญของครู ให้มีความรู้สึก งานของเขาไม่ถูกทอดทิ้งให้ทำตามลำพัง และเป็นการติดตามผลของการอบรมครูในการใช้หลักสูตรด้วย และเมื่อมีการสอนไปได้แล้ว 15-18 สัปดาห์ ควรจะจัดให้มีการอบรมสัมมนา เพื่อให้ครูได้ผ่อนคลายความตึงเครียด และรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ทั้งให้มีโอกาสนำเอาปัญหาที่ประสบมาสู่กลุ่มครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกัน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาลดลงและนำไปทดลองใช้ การจัดอบรมสัมมนานี้ควรจัดโดยร่วมมือกันระหว่างครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียน ศึกษาวิเคราะห์ และผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม

4. ควรจะได้มีการประชาสัมพันธ์และข่าวสาร จากส่วนการศึกษาเขตหรือจังหวัด และจัดส่งข่าวสารที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิชาการ และเอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ เพื่อให้ครูได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมและค้นคว้าอยู่เสมอ

5. ควรจัดอบรมครูระยะสั้น สำหรับครูที่ไม่ถนัดในการสอนบางอย่าง เช่น พลศึกษา ศิลป ดนตรี เป็นการอบรมให้ความรู้เบื้องต้นและเหมาะกับการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อให้มีความรู้นำไปสอนได้ การอบรมนี้ควรจะทำในระดับอำเภอ โดยขอความร่วมมือจากวิทยากรของจังหวัดและเขต อาจารย์จากวิทยาลัยครู หรือผู้เชี่ยวชาญบางท่าน

6. ในระหว่างที่โรงเรียนยังไม่ได้รับความช่วยเหลือใด ๆ จากทางราชการหรือหน่วยงานใด ทางโรงเรียนควรมีการเคลื่อนไหวที่ช่วยเหลือตนเองได้หลายวิธีอันได้แก่

6.1 โรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนมาร่วมมือหรือสนับสนุนให้มีการจัดทำอุปกรณ์บางอย่างให้แก่โรงเรียน อาจจะทำแล้วแบ่งกันไปใช้ หรือเป็นกองกลางภายในกลุ่มโรงเรียนให้ครูยืมไปใช้ ซึ่งก็จะทำให้ค่าใช้จ่ายมากขึ้นเรื่อย ๆ

6.2 ประชุมหาวิธีในการจัดหาอุปกรณ์จากครูภายในโรงเรียน หรือกลุ่มโรงเรียน ทำโครงการหาอุปกรณ์โดยอาจจะขอรับบริจาคจากผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ในท้องถิ่น หรือจัดการแสดง งานรื่นเริงหรือภาพยนตร์หารายได้มาจัดซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็น

6.3 การที่ครูในโรงเรียน ไม่ได้รับการอบรมหรือยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่อาจแก้ไขโดย ครูภายในกลุ่มโรงเรียนช่วยเหลือกัน ด้วยการพบปะกันในวันเสาร์ มาแลกเปลี่ยนความรู้โดยครูที่เคยอบรมหลายคนช่วยกันอธิบายและหาข้อสรุป ซึ่งครูวิชาการ ครูใหญ่ ควรจะเข้ามามีส่วนในการช่วยเหลือในค่านต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นผลดีที่ครูจะได้มาแลกเปลี่ยนความคิด และหาวิธีแก้ปัญหาด้วยกัน ในกรณีที่ไม่เข้าใจหรือต้องการคำแนะนำเพิ่มเติม อาจเชิญวิทยากรจากอำเภอหรือจังหวัด มาให้คำบรรยายชี้แจงในบางคราว การประชุมย่อยนี้ควรจะทำอย่างสม่ำเสมอ ภายในวันหยุดหรือวันเสาร์ ทุก ๆ 1-2 สัปดาห์

7. ทางจังหวัดควรให้การสนับสนุนเรื่องชั้นเด็กเล็ก โดยพยายามให้มีมากขึ้นในโรงเรียน และชักจูงให้ผู้ปกครองนำเด็กเข้ามาเรียนชั้นเด็กเล็กให้มากขึ้น เพื่อฝึกความพร้อมในค่านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่านภาษาไทย เพื่อลดปัญหาของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่มาแก้ปัญหาความไม่เข้าใจภาษาไทยของเด็กไทยอิสลามที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในท้องถิ่น

8. ทางจังหวัดควรเพิ่มบุคลากรให้กับโรงเรียนที่มีครูไม่พอเพียง เพื่อลดภาระของครู และทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น หรืออาจจะให้คณะกรรมการศึกษาช่วยเหลือในการจัดหาครูมาช่วยสอนเป็นการชั่วคราวสำหรับโรงเรียนที่ขาดครูโดยให้ค่าตอบแทนที่พอสมควร

9. การจัดครูบรรจุไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรจะจัดให้ครูที่เป็นคนท้องถิ่น เพื่อแก้ปัญหาครูขอย้ายในขณะที่การสอนไม่เสร็จสิ้นมีการศึกษา และส่งเสริมคนในท้องถิ่นได้เรียนวิชาครู และกลับมาสอนในโรงเรียนของท้องถิ่น เพื่อช่วยให้มีครูที่พูดภาษาของท้องถิ่นในโรงเรียนและจัดให้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อแก้ปัญหาภาษาถิ่นเป็นอุปสรรคในการสอนได้มาก

10. โรงเรียนควรจัดสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนให้เด็กไทยอิสลามได้ใช้ภาษาไทยได้ดีและมากขึ้น โดยจัดสิ่งแวดล้อมที่สร้างความสนใจ เช่น จัดหาหนังสืออ่านสำหรับเด็กที่น่าสนใจ สนุก มีสีสัน และรูปภาพตรงกับความสนใจของเด็กหลายวัย อาจจะทำเป็นมุมอ่านหนังสือ หรือห้องสมุดเล็ก ๆ ภายในโรงเรียน มีป้ายนิเทศเกี่ยวกับภาษาไทยให้มากขึ้น จัดประกวดการอ่านคำยากประจำสัปดาห์ เป็นต้น และจัดกิจกรรมเน้นการพูดในชั่วโมงเรียนให้มากขึ้น

11. ควรจัดการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนที่พูดภาษาไทยไม่ได้ แก่ครูระดับอนุบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เพื่อลดปัญหาและภาระแก่ครูและสถาบันที่ผลิตครู ควรจะเปิดสอนหรืออบรมหรือผลิตครูที่สามารถสอนนักเรียนไทยมุสลิมที่พูดภาษาไทยไม่ได้ เพื่อให้มีครูที่สามารถสอนและแก้ไขปัญหานี้ได้มีจำนวนมากขึ้น